

Jeremiah – Part 2 – Sacrifices

Rabbi Aviad Bodner

1. Jeremiah Chapter 7	ירמיהו פרק ז
<p>¹The word that came to Jeremiah from The Lord, saying, ²Stand in the gate of The Lord's house, and proclaim there this word, and say, Hear the word of The Lord, all you of Judah, who enter in at these gates to worship The Lord. ³Thus says The Lord of Armies, the God of Israel, Amend your ways and your doings, and I will cause you to dwell in this place. ⁴Don't trust in lying words, saying, The temple of The Lord, the temple of The Lord, the temple of The Lord, are these. ⁵For if you thoroughly amend your ways and your doings; if you thoroughly execute justice between a man and his neighbor; ⁶if you don't oppress the foreigner, the fatherless, and the widow, and don't shed innocent blood in this place, neither walk after other gods to your own hurt: ⁷then will I cause you to dwell in this place, in the land that I gave to your fathers, from of old even forevermore. ⁸Behold, you trust in lying words, that can't profit. ⁹Will you steal, murder, and commit adultery, and swear falsely, and burn incense to Baal, and walk after other gods that you have not known, ¹⁰and come and stand before me in this house, which is called by my name, and say, We are delivered; that you may do all these abominations? ¹¹Is this house, which is called by my name, become a den of robbers in your eyes? Behold, I, even I, have seen it, says The Lord. ¹²But go now to my place which was in Shiloh, where I caused my name to dwell at the first, and see what I did to it for the wickedness of my people Israel. ¹³Now, because you have done all these works, says The Lord, and I spoke to you, rising up early and speaking, but you didn't hear; and I called you, but you didn't answer: ¹⁴therefore will I do to the house which is called by my name, in which you trust, and to the place which I gave to you and to your fathers, as I did to Shiloh. ¹⁵I will cast you out of my sight, as I have cast out all your brothers, even the whole seed of Ephraim. ¹⁶Therefore don't pray for this people, neither lift up a cry nor prayer for them, neither make intercession to me; for I will not hear you. ¹⁷Don't you see what they do in the cities of Judah and in the streets of Jerusalem? ¹⁸The children gather wood, and the fathers kindle the fire, and the women knead the dough, to make cakes to the queen of the sky, and to pour out drink offerings to other gods, that they may provoke me to anger. ¹⁹Do they provoke me to anger? says The Lord; <i>do they</i> not <i>provoke</i> themselves, to the confusion of their own faces? ²⁰Therefore thus says the Lord The Lord: Behold, my anger and my wrath shall be poured out on this place, on man, and on animal, and on the trees of the field, and on the fruit of the ground; and it shall burn,</p>	<p>א הַדָּבָר אֲשֶׁר הִיָּה אֶל-יְרֵמְיָהוּ, מֵאֵת ה' לֵאמֹר. ב עֲמֹד, בְּשַׁעַר בַּיִת ה', וְקִרְאתָ שָׁם, אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה; וְאָמַרְתָּ שְׁמֵעוּ דְבַר-ה', כָּל-יְהוּדָה הַבָּאִים בְּשַׁעְרֵים הָאֵלֶּה, לְהִשְׁתַּחֲוֹת, לֵה'. ג כֹּה-אָמַר ה' צְבָאוֹת, א-לֵהי יִשְׂרָאֵל, הִיטִיבוּ דַרְכֵיכֶם, וּמַעַלְלֵיכֶם; וְאַשְׁכְּנֶה אֶתְכֶם, בְּמִקְוֹם הַזֶּה. ד אַל-תִּבְטְחוּ לָכֶם, אֶל-דְּבָרֵי הַשָּׁקֶר לֵאמֹר: הֵיכַל ה' הֵיכַל ה', הֵיכַל ה' הִמָּה. ה כִּי אִם-הִיטִיב תִּיטִיבוּ, אֶת-דַּרְכֵיכֶם וְאֶת-מַעַלְלֵיכֶם: ו אִם-עָשׂוּ תַעֲשׂוּ מִשְׁפָּט, בֵּין אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ. ז גַּר תִּזּוֹם וְאַלְמָנָה, לֹא תַעֲשִׂקוּ, וְדָם נָקִי, אַל-תִּשְׁפְּכוּ בְּמִקְוֹם הַזֶּה; וְאַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים לֹא תִלְכוּ, לְרַע לָכֶם. ח וְשִׁכַּנְתִּי אֶתְכֶם, בְּמִקְוֹם הַזֶּה--בְּאַרְצְךָ, אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבֹּתֵיכֶם: ט לִמֹן-עוֹלָם, וְעַד-עוֹלָם. י הִנֵּה אַתֶּם בֹּטְחִים לָכֶם, עַל-דְּבָרֵי הַשָּׁקֶר--לְבַלְתִּי, הוֹעִיל. יא הֲגִנֵב רֹצֵחַ וְנָאֵף, וְהִשְׁבַּע לַשָּׁקֶר וְקִטְר לְבַעַל; וְהִלְדָּ, אֲחֵרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים--אֲשֶׁר לֹא-יִדְעֶתֶם. יב וּבִאֲתֶם וְעַמְדַתֶם לִפְנֵי, בַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו, וְאָמַרְתֶּם, נִצַּלְנוּ--לְמַעַן עֲשׂוֹת, אֶת כָּל-הַתּוֹעֲבוֹת הָאֵלֶּה. יג הַמַּעֲרַת פְּרָצִים, הִיָּה הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר-נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו--בְּעֵינֵיכֶם; גַּם אֲנֹכִי הִנֵּה רְאִיתִי, נְאֻם-ה'. יד כִּי לְכוּ-נָא, אֶל-מְקוֹמִי אֲשֶׁר בְּשִׁילוֹ, אֲשֶׁר שִׁכַּנְתִּי שְׁמִי שָׁם, בְּרֵאשׁוֹנָה; וְרֵאוּ, אֶת אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי לוֹ, מִפְּנֵי, רָעַת עַמִּי יִשְׂרָאֵל. יו וְעַתָּה, יַעַן עֲשׂוֹתְכֶם אֶת-כָּל-הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה--נְאֻם-ה'; וְאַדְבַּר אֲלֵיכֶם הַשֶּׁסֶם וְדַבַּר, וְלֹא שְׁמַעְתֶּם, וְאַקְרָא אֶתְכֶם, וְלֹא עֲנִיתֶם. יז וְעָשִׂיתִי לְבַיִת אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו, אֲשֶׁר אַתֶּם בֹּטְחִים בּוֹ, וּלְמִקְוֹם, אֲשֶׁר-נָתַתִּי לָכֶם וּלְאַבֹּתֵיכֶם--כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי, לְשִׁלֹ. יח וְהִשְׁלַכְתִּי אֶתְכֶם, מֵעַל פְּנֵי, כַּאֲשֶׁר הִשְׁלַכְתִּי אֶת-כָּל-אֲחֵיכֶם, אֶת כָּל-זָרַע אֲפְרָיִם. {פ} יט וְאַתָּה אַל-תִּתְפַּלֵּל בְּעַד-הָעָם הַזֶּה, וְאַל-תִּשָּׂא בְעַדָם רִנָּה וְתִפְלָה--וְאַל-תִּפְגַּע-בִּי: כִּי-אֵינְנִי שֹׁמֵעַ, אֲתָד. כא הַאֲיֹדָד רָאָה, מָה הִמָּה עֹשִׂים בְּעָרֵי יְהוּדָה, וּבְחֻצוֹת, יְרוּשָׁלַם. כב יח הַבָּנִים מְלַקְטִים עֵצִים, וְהָאֲבוֹת מִבְּעָרִים אֶת-הָאֵשׁ, וְהַנְּשִׂימ, לְשׂוֹת בָּצֵק: כג לַעֲשׂוֹת כֹּנִיָּים לְמִלְכַת הַשָּׁמַיִם, וְהַסֹּד נְסֻכִים לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים--לְמַעַן, הַכְּעִסֵּנִי. כד הַאֲתִי הֵם מִכְּעִסִּים, נְאֻם-ה'; הֲלוֹא אַתֶּם, לְמַעַן בָּשַׂת פְּנֵיהֶם. כה לְכוּ כֹה-אָמַר אֲדֹנָי ה', הִנֵּה אֲפִי וְחַמְתִּי נִתְּכַת אֶל-הַמִּקְוֹם הַזֶּה, עַל-הָאָדָם וְעַל-הַבְּהֵמָה, וְעַל-עֵץ הַשָּׂדֶה וְעַל-פְּרֵי הָאֲדָמָה; וּבְעָרָה, וְלֹא</p>

<p>and shall not be quenched. ²¹Thus says The Lord of Armies, the God of Israel: Add your burnt offerings to your sacrifices, and eat meat. ²²For I didn't speak to your fathers, nor command them in the day that I brought them out of the land of Egypt, concerning burnt offerings or sacrifices: ²³but this thing I commanded them, saying, Listen to my voice, and I will be your God, and you shall be my people; and walk in all the way that I command you, that it may be well with you. ²⁴But they didn't listen nor turn their ear, but walked in <i>their own</i> counsels and in the stubbornness of their evil heart, and went backward, and not forward. ²⁵Since the day that your fathers came forth out of the land of Egypt to this day, I have sent to you all my servants the prophets, daily rising up early and sending them: ²⁶yet they didn't listen to me, nor inclined their ear, but made their neck stiff: they did worse than their fathers. ²⁷You shall speak all these words to them; but they will not listen to you: you shall also call to them; but they will not answer you. ²⁸You shall tell them, This is the nation that has not listened to the voice of The Lord their God, nor received instruction: truth is perished, and is cut off from their mouth.</p>	<p>תִּכְבֶּה. {פ} כֹּה אָמַר ה' צְבָאוֹת, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: עֲלוֹתֵיכֶם סָפוּ עַל-זִבְחֵיכֶם, וְאָכְלוּ בָשָׂר. כִּי לֹא-דִבַּרְתִּי אֶת-אֲבוֹתֵיכֶם, וְלֹא צִוִּיתִים, בְּיוֹם הוֹצִיאָה (הוֹצִיאָה) אוֹתְם, מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם--עַל-דִּבְרֵי עוֹלָה, וְזֶבֶח. כִּי אִם--אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה צִוִּיתִי אוֹתְם לֵאמֹר, שְׁמְעוּ בְּקוֹלִי--וְהִיִּיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים, וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם; וְהִלַּכְתֶּם, בְּכָל-הַדְרָךְ אֲשֶׁר אֶצְוֶה אֶתְכֶם, לַמַּעַן, יִיטֵב לָכֶם. כִּד וְלֹא שְׁמַעְנוּ, וְלֹא-הָטוּ אֶת-אָזְנוֹם, וַיִּלְכוּ בְּמַעֲצוֹת, בְּשִׁרְיוֹת לִבָּם הָרַע; וַיִּהְיוּ לְאַחֹר, וְלֹא לְפָנַי. כִּה לְמִן-הַיּוֹם, אֲשֶׁר יֵצְאוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, עַד הַיּוֹם הַזֶּה--וְאֶשְׁלַח אֱלֹהֵיכֶם אֶת-כָּל-עַבְדֵי הַנְּבִיאִים, יוֹם הַשֶּׁכֶם וְשִׁלַּח. כו וְלֹא שְׁמַעְנוּ אֵלַי, וְלֹא הָטוּ אֶת-אָזְנוֹם; וַיִּקְשׁוּ, אֶת-עַרְפֹּם--הִרְעוּ, מֵאֲבוֹתֶם. כז וְדִבַּרְתִּי אֲלֵיהֶם אֶת-כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֵלַי; וְקִרְאתִי אֲלֵיהֶם, וְלֹא יַעֲנוּכֶם. כח וְאָמַרְתִּי אֲלֵיהֶם, זֶה הַגּוֹי אֲשֶׁר לֹא-שְׁמַעְנוּ בְּקוֹל ה' אֱלֹהֵיו, וְלֹא לָקְחוּ, מוֹסֵר; אֲבָדָה, הָאִמוּנָה, וְנִכְרַתְתִּהּ, מִפִּיהֶם.</p>
---	--

<p>2. Amos Chapter 5</p>	<p>עמוס פרק ה</p>
<p>¹⁸ “Woe to you who desire the day of The Lord! Why do you long for the day of The Lord? It is darkness, and not light. ¹⁹ As if a man fled from a lion, and a bear met him; Or he went into the house and leaned his hand on the wall, and a snake bit him. ²⁰ Won't the day of The Lord be darkness, and not light? Even very dark, and no brightness in it? ²¹ I hate, I despise your feasts, and I can't stand your solemn assemblies. ²² Yes, though you offer me your burnt offerings and meal offerings, I will not accept them; neither will I regard the peace offerings of your fat animals. ²³ Take away from me the noise of your songs! I will not listen to the music of your harps. ²⁴ But let justice roll on like rivers, and righteousness like a mighty stream. ²⁵ “Did you bring to me sacrifices and offerings in the wilderness forty years, house of Israel?”</p>	<p>יח הוּי הַמַּתְאָוִים, אֶת-יוֹם ה': לְמַה-זֶּה לָכֶם יוֹם ה', הוּא-חֹשֶׁךְ וְלֹא-אוֹר. יט בְּאֲשֶׁר יָנוּס אִישׁ מִפְּנֵי הָאֵרֶץ, וַיִּפְגְּעוּ הַדָּב; וּבֵא הַבַּיִת--וְסָמַךְ יָדוֹ עַל-הַקִּיר, וַיִּנְשָׁכוּ הַנְּחָשׁ. כ הֲלֹא-חֹשֶׁךְ יוֹם ה', וְלֹא-אוֹר; וְאֶפֶל, וְלֹא-נֶגֶה לוֹ. כא שְׂנֵאתִי מִאֲסוֹתַי, חֲגִיכֶם; וְלֹא אֲרִיחַ, בְּעֲצֻרְתֵיכֶם. כב כִּי אִם-תַּעֲלוּ-לִי עֹלוֹת וּמִנְחֹתֵיכֶם, לֹא אֲרָצָה; וְשִׁלְם מְרִיאֵיכֶם, לֹא אֲבִיט. כג הֲסָר מֵעָלַי, הַמּוֹן שְׂרִיד; וְזִמְרַת נְבִלָדָה, לֹא אֲשַׁמַּע. כד וַיִּגַּל בְּפִי, מִשְׁפָּט; וַיִּדְבַּר, בְּנַחַל אֵיתָן. כה הַזִּבְחִים וּמִנְחָה הַגִּשְׁתֶּם-לִי בַּמִּדְבָּר, אֲרִבְעִים שָׁנָה--בַּיַּת יִשְׂרָאֵל.</p>

<p>3. Shmuel I Chapter 15</p>	<p>שמואל א פרק טו</p>
<p>²⁰ Saul said to Samuel, "But I have obeyed the voice of The Lord, and have gone the way which The Lord sent me, and have brought Agag the king of Amalek, and have utterly destroyed the Amalekites. ²¹ But the people took of the spoil, sheep and cattle, the chief of the devoted things, to sacrifice to The Lord your God in Gilgal." ²² Samuel said, "Has The Lord as great delight in burnt offerings and sacrifices, as in obeying the voice of The Lord? Behold, to obey is better than sacrifice, and to listen than the fat of rams. ²³ For rebellion is as the sin of witchcraft, and stubbornness</p>	<p>כ וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל-שְׁמוּאֵל, אֲשֶׁר שְׁמַעְתִּי בְּקוֹל ה', וְאֵלַךְ, בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר-שָׁלַחְתָּנִי ה'; וְאָבִיא, אֶת-אַגַּג מֶלֶךְ עַמְלֵק, וְאֶת-עַמְלֵק, הַחֲרַמְתִּי. כא וַיִּקַּח הָעָם מִהַשְּׁלָל צֹאן וּבָקָר, רֵאשִׁית הַחֲרָם, לְזִבְחַת ה' אֱלֹהֵיךָ, בְּגִלְגָל. כב וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל, הֲחַפֵּץ לֶה' בְּעֹלוֹת וּזְבָחִים, כְּשִׂמּוֹעַ, בְּקוֹל ה': הֲנֵה שָׁמַעַתְּ מִזְבַּח טוֹב, לְהִקְשִׁיב מִחֻלָּב אֵילִים. כג כִּי חַטָּאת-</p>

is as idolatry and teraphim. Because you have rejected the word of The Lord, he has also rejected you from being king."	קָסָם מָרִי, וְאֲנִי וְתִרְפִּים הַפָּצַר : יַעַן, מֵאֲסַת אֶת-דְּבַר ה', וְיִמְאַסְדָּךְ, מִמְּלֶכֶךְ.
---	---

4. Isaiah Chapter 1	ישעיהו פרק א
<p>¹⁰ Hear the word of The Lord, you rulers of Sodom! Listen to the law of our God, you people of Gomorrah! ¹¹ "What are the multitude of your sacrifices to me?," says The Lord. "I have had enough of the burnt offerings of rams, and the fat of fed animals. I don't delight in the blood of bulls, or of lambs, or of male goats. ¹² When you come to appear before me, who has required this at your hand, to trample my courts? ¹³ Bring no more vain offerings. Incense is an abomination to me; new moons, Sabbaths, and convocations: I can't bear with evil assemblies. ¹⁴ My soul hates your New Moons and your appointed feasts. They are a burden to me. I am weary of bearing them. ¹⁵ When you spread forth your hands, I will hide my eyes from you. Yes, when you make many prayers, I will not hear. Your hands are full of blood. ¹⁶ Wash yourselves, make yourself clean. Put away the evil of your doings from before my eyes. Cease to do evil. ¹⁷ Learn to do well. Seek justice. Relieve the oppressed. Judge the fatherless. Plead for the widow."</p>	<p>י שָׁמְעוּ דְבַר-ה', קַצִּינֵי סֹדָם; הֲאֲזִינוּ תוֹרַת א-להינו, עִם עֲמֻרָה. יֵא לָמָּה-לִּי רַב-זְבָחֵיכֶם יֹאמֶר ה', שְׁבַעַתִּי עֲלוֹת אֵילִים וְחֶלֶב מְרִיאִים; וְדָם פְּרִים וְכִבְשִׁים וְעֵתוּדִים, לֹא חִפְצָתִי. יב כִּי תִבְאוּ, לְרָאוֹת פָּנַי--מִי-בִקֵּשׁ זֹאת מִיָּדְכֶם, רִמְסֵי חֲצָרַי. יג לֹא תוֹסִיפוּ, הִבִּיא מִנְחַת-שָׁוְא--קִטְרֹת תוֹעֵבָה הִיא, לִי; חֲדָשׁ וְשִׁבְתָּ קָרָא מִקְרָא, לֹא-אוֹכֵל אֲנִי וְעֶצְרָה. יד חֲדָשֵׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה נַפְשִׁי, הִיוּ עָלַי לְטָרֶחַ; נִלְאִיתִי, נִשְׂא. טו וּבְפִרְשֵׁיכֶם כְּפִיכֶם, אֲעֵלִים עֵינַי מִכֶּם--גַּם כִּי-תִרְבּוּ תִפְלָה, אֲיַנְנִי שִׁמְעֵ: יִדְיֶכֶם, דָּמִים מְלֹאוּ. טז רַחֲצוּ, הַזְּבוּ--הִסִּירוּ רָע מֵעַלְלֵיכֶם, מִנְגִּד עֵינַי: חֲדְלוּ, הֲרַע. יז לִמְדוּ הִיטֵב דְרָשׁוּ מִשְׁפָּט, אַשְׁרוּ חֲמוּץ; שִׁפְטוּ יְתוֹם, רִיבו אֶלְמָנָה.</p>

5. Hosea Chapter 6	הושע פרק ו
<p>⁶ For I desire mercy, and not sacrifice; and the knowledge of God more than burnt offerings.</p>	<p>ו כִּי חֲסֵד חִפְצָתִי, וְלֹא-זָבַח; וְיָדַעַת א-להים, מַעֲלוֹת.</p>

6. Jeremiah Chapter 1	ירמיהו פרק א
<p>¹The words of Jeremiah the son of Hilkiyah, of the priests who were in Anathoth in the land of Benjamin:</p>	<p>א דְּבַרֵי יִרְמְיָהוּ, בֶן-חִלְקִיָּהוּ, מִן-הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר בְּעֵנָתוֹת, בְּאֶרֶץ בְּנֵימִן.</p>

7. Kings I Chapter 2	מלכים א פרק ב
<p>²⁶ To Abiathar the priest the king said, "Go to Anathoth, to your own fields; for you are worthy of death. But I will not at this time put you to death, because you bore the ark of the Lord The Lord before David my father, and because you were afflicted in all in which my father was afflicted." ²⁷ So Solomon thrust out Abiathar</p>	<p>כו וּלְאַבְיָתָר הַכֹּהֵן אָמַר הַמֶּלֶךְ, עֲנֹתָ לָךְ עַל-שְׂדֵיךָ--כִּי אִישׁ מוֹת, אַתָּה; וּבִיּוֹם הַזֶּה לֹא אֲמִיתְךָ, כִּי-נִשְׂאתָ אֶת-אֲרוֹן אֲדֹנָי ה' לִפְנֵי דָוִד אָבִי, וְכִי הִתְעַנִּיתָ, בְּכָל אֲשֶׁר-הִתְעַנָּה אָבִי. כז וַיִּגְרֹשׁ שְׁלֹמֹה אֶת-אַבְיָתָר,</p>

<p>from being priest to The Lord, that he might fulfill the word of The Lord, which he spoke concerning the house of Eli in Shiloh.</p>	<p>מהיות כהן לה', למלא את-דבר ה', אשר דבר על-בית עלי בשלה.</p>
---	--

<p>8. Shmuel I Chapter 2</p>	<p>שמואל א' פרק ב'</p>
-------------------------------------	-------------------------------

¹¹ Then Elkanah went home to Ramah, but the boy ministered before the LORD under Eli the priest. ¹² Eli's sons were scoundrels; they had no regard for the LORD. ¹³ Now it was the practice of the priests that, whenever any of the people offered a sacrifice, the priest's servant would come with a three-pronged fork in his hand while the meat was being boiled ¹⁴ and would plunge the fork into the pan or kettle or caldron or pot. Whatever the fork brought up the priest would take for himself. This is how they treated all the Israelites who came to Shiloh. ¹⁵ But even before the fat was burned, the priest's servant would come and say to the person who was sacrificing, "Give the priest some meat to roast; he won't accept boiled meat from you, but only raw."

¹⁶ If the person said to him, "Let the fat be burned first, and then take whatever you want," the servant would answer, "No, hand it over now; if you don't, I'll take it by force." ¹⁷ This sin of the young men was very great in the LORD's sight, for they were treating the LORD's offering with contempt. ¹⁸ But Samuel was ministering before the LORD—a boy wearing a linen ephod... ²² Now Eli, who was very old, heard about everything his sons were doing to all Israel and how they slept with the women who served at the entrance to the tent of meeting. ²³ So he said to them, "Why do you do such things? I hear from all the people about these wicked deeds of yours. ²⁴ No, my sons; the report I hear spreading among the LORD's people is not good. ²⁵ If one person sins against another, God may mediate for the offender; but if anyone sins against the LORD, who will intercede for them?" His sons, however, did not listen to their father's rebuke, for it was the LORD's will to put them to death. ²⁶ And the boy Samuel continued to grow in stature and in favor with the LORD and with people. ²⁷ Now a man of God came to Eli and said to him, "This is what the LORD says: 'Did I not clearly reveal myself to your ancestor's family when they were in Egypt under Pharaoh?' ²⁸ I chose your ancestor out of all the tribes of Israel to be my priest, to go up to my altar, to burn incense, and to wear an ephod in my presence. I also gave your ancestor's family all the food offerings presented by the Israelites. ²⁹ Why do you scorn my sacrifice and offering that I prescribed for my dwelling? Why do you honor your sons more than me by fattening yourselves on the choice parts of every offering made by my people Israel?' ³⁰ "Therefore the LORD, the God of Israel, declares: 'I promised that members of your family would minister before me forever.' But now the LORD declares: 'Far be it from me! Those who honor me I will honor, but those who despise me will be disdained. ³¹ The time is coming when I will

יא וילך אלקנה הרמתה, על-ביתו; והנער, היה משרת את-ה', את-פני, עלי הכהן. יב ובני עלי, בני בלעל: לא ידעו, את-ה'. יג ומשפט הכהנים, את-העם-- כל-איש זבח זבח, ובא נער הכהן כבשל הבשר, והמזלג שלש השנים, בידו. יד והכה בכיור או בדוד, או בקלחת או בפרור-- כל אשר יעלה המזלג, יקח הכהן בו; ככה יעשו לכל-ישראל, הבאים שם בשלה. טו גם, בטרום וקטרון את-החלב, ובא נער הכהן ואמר לאיש הזבח, תנה בשר לצלות לכהן; ולא יקח ממך בשר מבשל, כי אם-חי. טז ויאמר אליו האיש, קטר וקטרון פיוס החלב, וקח-לך, פאשר תאונה נפשך; ואמר לו (לא), כי עתה תתן--ואם-לא, לקחתי בהזקה. יז ותהי חטאת הנערים גדולה מאד, את-פני ה': כי נאצו האנשים, את מנחת ה'. יח ושמואל, משרת את-פני ה': נער, חגור אפוד בד... כב ועלי, זקן מאד; ושמע, את כל-אשר יעשו בניו לכל-ישראל, ואת אשר-ישכבון את-הנשים, הצבאות פתח אהל מועד. כג ויאמר להם, למה תעשו כדברים האלה, אשר אנכי שמע את-דבריכם רעים, מאת כל-העם אלה. כד אל, בני: כי לוא טובה השמעה אשר אנכי שמע, מעברים עם-ה'. כה אם יחטא איש לאיש, ופללו א-להים, ואם לה' יחטא-איש, מי יתפלל-לו; ולא ישמעו לקול אביהם, כי-חפץ ה' להמיתם. כו והנער שמואל, הלך וגדל וטוב: גם, עם-ה', וגם, עם-אנשים. כז ובא איש-א-להים, אל-עלי; ויאמר אליו, כה אמר ה', הנגלה נגליתי אל-בית אביך, בהיותם במצרים לבית פרעה. כח ובחר אתו מכל-שבטי ישראל לי, לכהן, לצלות על-מזבחי להקטיר קטרות לשאת אפוד, לפני; ואתנה לבית אביך, את-כל-אשי בני ישראל. כט למה תבעטו, בזבחי ובמנחתי, אשר צויתי, מעו; ותכבד את-בניך, ממני, להבריאתי מראשית כל-מנחת ישראל, לעמי. ל לכו, נאם-ה' א-להי ישראל, אמור אמרתי, ביתך ובית אביך יתהלכו לפני עד-עולם; ועתה נאם-ה' חלילה לי, כי-מכבדי אכבד ובזי יקלו. לא הנה, ימים באים, וגדעתי

<p>cut short your strength and the strength of your priestly house, so that no one in it will reach old age,³² and you will see distress in my dwelling. Although good will be done to Israel, no one in your family line will ever reach old age.³³ Every one of you that I do not cut off from serving at my altar I will spare only to destroy your sight and sap your strength, and all your descendants will die in the prime of life.³⁴ “And what happens to your two sons, Hophni and Phinehas, will be a sign to you—they will both die on the same day.³⁵ I will raise up for myself a faithful priest, who will do according to what is in my heart and mind. I will firmly establish his priestly house, and they will minister before my anointed one always.³⁶ Then everyone left in your family line will come and bow down before him for a piece of silver and a loaf of bread and plead, “Appoint me to some priestly office so I can have food to eat.”</p>	<p>אֶת-זֶרְעֶךָ, וְאֶת-זֶרְעַבֵּית אֲבִיךָ--מֵהַיּוֹת זָקוֹ, בְּבֵיתְךָ. לֵב וְהַבְּטוּת צָר מְעוֹן, בְּכֹל אֲשֶׁר-יִיטִיב אֶת-יִשְׂרָאֵל; וְלֹא-יִהְיֶה זָקוֹן בְּבֵיתְךָ, כָּל-הַיָּמִים. לֵב וְאִישׁ, לֹא-אֲכָרִית לְךָ מֵעַם מְזַבְּחִי, לְכַלּוֹת אֶת-עֵינֶיךָ, וְלֹאֲדִיב אֶת-נַפְשְׁךָ; וְכָל-מִרְבֵּית בֵּיתְךָ, יָמוּתוּ אֲנָשִׁים. לֵב וְזֶה-לְךָ הָאוֹת, אֲשֶׁר יָבֹא אֶל-שְׁנֵי בָנֶיךָ--אֶל-חֲפְנִי, וּפִינְחָס: בְּיוֹם אֶחָד, יָמוּתוּ שְׁנֵיהֶם. לֵב וְהִקִּימֹתִי לִי כֹהֵן נֹאמָן, כַּאֲשֶׁר בְּלִבִּי וּבְנַפְשִׁי יַעֲשֶׂה; וּבְנִיתִי לוֹ בֵּית נֹאמָן, וְהִתְהַלַּךְ לִפְנֵי-מְשִׁיחִי כָל- הַיָּמִים. לֵב וְהָיָה, כָּל-הַנוֹתֵר בְּבֵיתְךָ, יָבֹא לְהִשְׁתַּחֲוֹת לוֹ, לְאֹגוֹרֹת כֶּסֶף וְכֶפֶר-לֶחֶם; וְאָמַר, סַפְּחֵנִי נָא אֶל-אֲחַת הַכֹּהֲנוֹת-- לְאָכַל פֶּת-לֶחֶם.</p>
--	--

<p>9. Shmuel I Chapter 4</p>	<p>שמואל א' פרק ד'</p>
<p>¹ The word of Samuel came to all Israel. Now Israel went out against the Philistines to battle, and encamped beside Ebenezer: and the Philistines encamped in Aphek. ² The Philistines put themselves in array against Israel: and when they joined battle, Israel was struck before the Philistines; and they killed of the army in the field about four thousand men. ³ When the people were come into the camp, the elders of Israel said, "Why has The Lord struck us today before the Philistines? Let us get the ark of the covenant of The Lord out of Shiloh to us, that it may come among us, and save us out of the hand of our enemies." ⁴ So the people sent to Shiloh; and they brought from there the ark of the covenant of The Lord of Armies, who sits <i>above</i> the cherubim: and the two sons of Eli, Hophni and Phinehas, were there with the ark of the covenant of God. ⁵ When the ark of the covenant of The Lord came into the camp, all Israel shouted with a great shout, so that the earth rang again. ⁶ When the Philistines heard the noise of the shout, they said, "What does the noise of this great shout in the camp of the Hebrews mean?" They understood that the ark of The Lord had come into the camp. ⁷ The Philistines were afraid, for they said, "God has come into the camp." They said, "Woe to us! For there has not been such a thing before. ⁸ Woe to us! Who shall deliver us out of the hand of these mighty gods? These are the gods that struck the Egyptians with all manner of plagues in the wilderness. ⁹ Be strong, and behave like men, O you Philistines, that you not be servants to the Hebrews, as they have been to you. Strengthen yourselves like men, and fight!" ¹⁰ The Philistines fought, and Israel was struck, and they fled every man to his tent: and there was a very great slaughter; for there fell of Israel thirty thousand footmen. ¹¹ The ark of God was taken; and the two sons of Eli, Hophni and Phinehas, were slain. ¹² There ran a man of Benjamin out of the army, and came to Shiloh the same day, with his clothes torn, and with earth on his head. ¹³ When he</p>	<p>א וַיְהִי דְבַר-שְׁמוּאֵל, לְכָל-יִשְׂרָאֵל; וַיֵּצֵא יִשְׂרָאֵל לְקִרְאֹת פְּלִשְׁתִּים לְמַלְחָמָה, וַיַּחֲנוּ עַל-הָאָבֶן הָעֶזֶר, וּפְלִשְׁתִּים, חָנוּ בְּאַפֵּק. ב וַיַּעֲרֹכוּ פְּלִשְׁתִּים לְקִרְאֹת יִשְׂרָאֵל, וַתִּטָּשׁ הַמַּלְחָמָה, וַיִּנְגַף יִשְׂרָאֵל, לִפְנֵי פְּלִשְׁתִּים; וַיָּכּוּ בַמַּעֲרָכָה בַשָּׂדֶה, כְּאַרְבַּעַת אַלְפִים אִישׁ. ג וַיָּבֹא הָעָם, אֶל-הַמַּחֲנֶה, וַיֹּאמְרוּ זָקְנֵי יִשְׂרָאֵל, לָמָּה נִגְפַנּוּ ה' הַיּוֹם לִפְנֵי פְּלִשְׁתִּים; נִקַּחְהָ אֵלֵינוּ מִשְׁלָה, אֶת- אֲרוֹן בְּרִית ה', וַיָּבֹא בְּקִרְבָּנוּ, וַיִּשְׁעֵנוּ מִכַּף אֹיְבָנוּ. ד וַיִּשְׁלַח הָעָם, שְׁלָה, וַיִּשְׁאוּ מִשָּׁם אֶת אֲרוֹן בְּרִית-ה' צְבָאוֹת, יוֹשֵׁב הַכְּרֻבִים; וְשָׁם שְׁנֵי בָנֵי-עֲלִי, עִם-אֲרוֹן בְּרִית הָא- לֵהִים--חֲפְנִי, וּפִינְחָס. ה וַיְהִי, כְּבּוֹא אֲרוֹן בְּרִית-ה' אֶל-הַמַּחֲנֶה, וַיִּרְעוּ כָל-יִשְׂרָאֵל, תְּרוּעָה גְדוֹלָה; וַתְּהִי, הָאֶרֶץ. ו וַיִּשְׁמְעוּ פְּלִשְׁתִּים, אֶת-קוֹל הַתְּרוּעָה, וַיֹּאמְרוּ, מָה קוֹל הַתְּרוּעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת בַּמַּחֲנֶה הָעִבְרִים; וַיִּדְעוּ--כִּי אֲרוֹן ה', בָּא אֶל- הַמַּחֲנֶה. ז וַיִּרְאוּ, הַפְּלִשְׁתִּים--כִּי אָמְרוּ, בָּא א-לֵהִים אֶל-הַמַּחֲנֶה; וַיֹּאמְרוּ אוֹי לָנוּ, כִּי לֹא הִיְתָה כְּזֹאת אֲתִמוּל שְׁלָשׁ. ח אוֹי לָנוּ- מִי יִצִּילֵנוּ, מִיַּד הָא-לֵהִים הָאֲדִירִים הָאֵלֶּה: אֵלֶּה הֵם הָא-לֵהִים, הַמַּפְּכִים אֶת- מִצְרַיִם בְּכָל-מִכָּה--בַּמַּדְבָּר. ט הַתְּחַזְּקוּ וְהִיוּ לְאֲנָשִׁים, פְּלִשְׁתִּים--פֶּן תַּעֲבֹדוּ לְעִבְרִים, כַּאֲשֶׁר עֲבַדוּ לָכֶם; וְהִיִּיתֶם לְאֲנָשִׁים, וְנִלְחַמְתֶּם. י וַיִּלְחַמוּ פְּלִשְׁתִּים, וַיִּנְגַף יִשְׂרָאֵל וַיִּנְסוּ אִישׁ לְאֹהֲלָיו, וַתְּהִי הַמַּכָּה, גְּדוֹלָה מְאֹד; וַיִּפֹּל מִיִּשְׂרָאֵל, שְׁלֹשִׁים אֶלְפֵי, רְגֵלִי. יא וַאֲרוֹן א-לֵהִים, נִלְקַח; וְשְׁנֵי בָנֵי-עֲלִי מוֹתוּ, חֲפְנִי וּפִינְחָס. יב וַיָּרָץ אִישׁ-בְּנִימֹן מִהַמַּעֲרָכָה, וַיָּבֹא שְׁלָה בְּיוֹם הַהוּא; וּמִדָּיו קָרְעִים, וְאֲדָמָה עַל-רֹאשׁוֹ. יג וַיָּבֹא, וְהָיָה עָלָיו יוֹשֵׁב</p>

<p>came, behold, Eli was sitting on his seat by the road watching; for his heart trembled for the ark of God. When the man came into the city, and told it, all the city cried out. ¹⁴ When Eli heard the noise of the crying, he said, "What does the noise of this tumult mean?" The man hurried, and came and told Eli. ¹⁵ Now Eli was ninety-eight years old; and his eyes were set, so that he could not see. ¹⁶ The man said to Eli, "I am he who came out of the army, and I fled today out of the army." He said, "How did the matter go, my son?" ¹⁷ He who brought the news answered, "Israel has fled before the Philistines, and there has been also a great slaughter among the people. Your two sons also, Hophni and Phinehas, are dead, and the ark of God has been captured." ¹⁸ It happened, when he made mention of the ark of God, that Eli fell from off his seat backward by the side of the gate; and his neck broke, and he died; for he was an old man, and heavy. He had judged Israel forty years. ¹⁹ His daughter-in-law, Phinehas' wife, was with child, near to be delivered. When she heard the news that the ark of God was taken, and that her father-in-law and her husband were dead, she bowed herself and brought forth; for her pains came on her. ²⁰ About the time of her death the women who stood by her said to her, "Don't be afraid; for you have brought forth a son." But she didn't answer, neither did she regard it. ²¹ She named the child Ichabod, saying, "The glory has departed from Israel;" because the ark of God was taken, and because of her father-in-law and her husband. ²² She said, "The glory has departed from Israel; for the ark of God is taken."</p>	<p>על-הכסא יד (נד) דָּרַךְ מִצַּפָּה--כִּי-הָיָה לְבוֹ חָרַד, עַל אֲרוֹן-הָאֱלֹהִים; וְהָאִישׁ, בָּא לְהַגִּיד בְּעִיר, וַתִּזְעַק, כָּל-הָעִיר. יד וַיִּשְׁמַע עָלָי, אֶת-קוֹל הַצְּעָקָה, וַיֹּאמֶר, מַה קוֹל הַהֲמוֹן הַזֶּה; וְהָאִישׁ מָהַר, וַיָּבֵא וַיַּגִּד לְעָלִי. טו וְעָלִי, בֶן-תְּשׁוּעִים וְשִׁמְנָה שָׁנָה; וַעֲנִיו קוֹמָה, וְלֹא זָכוֹל לְרֹאוֹת. טז וַיֹּאמֶר הָאִישׁ אֶל-עָלִי, אֲנֹכִי הֵבֵא מִן-הַמַּעֲרָכָה, וְאֲנִי, מִן-הַמַּעֲרָכָה נִסְתִּי הַיּוֹם; וַיֹּאמֶר מֶה-הָיָה הַדָּבָר, בְּנִי. יז וַיַּעַן הַמַּבְשֵׁר וַיֹּאמֶר, נָס יִשְׂרָאֵל לְפָנָי פְּלִשְׁתִּים, וְגַם מִגִּפְהָ גָדוֹלָה, הָיְתָה בָעָם; וְגַם-שָׁנֵי בְנֵיךָ מָתוּ, חֲפְנֵי וּפְיִנְחָס, וְאֲרוֹן-הָאֱלֹהִים, נִלְקָחָה. יח וַיְהִי כִּהְזָכִירוּ אֶת-אֲרוֹן-הָאֱלֹהִים, וַיִּפֹּל מֵעַל-הַכַּסֵּא אַחֲרֵינִי בְעַד יַד הַשַּׁעַר וַתִּשְׁבֹּר מִפְּרָקָיו וַיָּמָת--כִּי-זָקֵן הָאִישׁ, וְכָבֵד; וְהוּא שִׁפְטָ אֶת-יִשְׂרָאֵל, אַרְבַּעִים שָׁנָה. יט וְכִלְתּוֹ אִשֶׁת-פְּיִנְחָס, הָרָה לֵלֵת, וַתִּשְׁמַע אֶת-הַשְּׂמוּעָה אֶל-הַלְקַח אֲרוֹן-הָאֱלֹהִים, וַיָּמָת חֲמִיָּה וְאִישָׁה; וַתִּכְרַע וַתִּלָּד, כִּי-נִהְפְּכוּ עָלֶיהָ צָרִיָּה. כ וַיִּכְעַת מוֹתָהּ, וַתִּדְבְּרָנָה הַנְּצַבּוֹת עָלֶיהָ, אֶל-תִּירְאִי, כִּי בִּו לָלֶדֶת; וְלֹא עָנְתָה, וְלֹא-שָׁתָה לָבֶה. כא וַתִּקְרָא לְנֶעֱר, אֵיכָבּוֹד אֲרוֹן-הָאֱלֹהִים, וְאֶל-חֲמִיָּה וְאִישָׁה. כב וַתֹּאמֶר, גְּלָה כְבוֹד מִיִּשְׂרָאֵל: כִּי נִלְקַח, אֲרוֹן-הָאֱלֹהִים.</p>
---	--

<p>10. Jeremiah Chapter 3</p>	<p>ירמיהו פרק ג</p>
<p>¹⁶It shall come to pass, when you are multiplied and increased in the land, in those days," says Yahweh, "they shall say no more, 'The ark of the covenant of Yahweh!' neither shall it come to mind; neither shall they remember it; neither shall they miss it; neither shall it be made any more. ¹⁷At that time they shall call Jerusalem 'The throne of Yahweh;' and all the nations shall be gathered to it, to the name of Yahweh, to Jerusalem. Neither shall they walk any more after the stubbornness of their evil heart.</p>	<p>טז וְהָיָה כִּי תִרְבוּ וּפְרִיתֶם בְּאֶרֶץ בְּיָמֵי הַהֵמָּה, נֹאֵם-ה'--לֹא-יֹאמְרוּ עוֹד אֲרוֹן בְּרִית-ה', וְלֹא יַעֲלֶה עַל-לֵב; וְלֹא יִזְכְּרוּ-בּוֹ וְלֹא יִפְקְדוּ, וְלֹא יַעֲשֶׂה עוֹד. יז בָּעֵת הַהִיא, יִקְרָאוּ לִירוּשָׁלַם כְּסֵא ה', וְנִקְוּ אֵלָיָה כָּל-הַגּוֹיִם לְשֵׁם ה', לִירוּשָׁלַם; וְלֹא-יִלְכּוּ עוֹד--אַחֲרַי, שְׁרוֹת לִבָּם הָרַע.</p>

<p>11. Bereshit Chapter 35</p>	<p>בראשית פרק ל"ה</p>
<p>¹⁶ They traveled from Bethel. There was still some distance to come to Ephrath, and Rachel travailed. She had hard labor. ¹⁷ When she was in hard labor, the midwife said to her, "Don't be afraid, for now you will have another son." ¹⁸ It happened, as her soul was departing (for she died), that she named him Benoni, but his father named him Benjamin. ¹⁹ Rachel died, and was buried in the way to Ephrath (the same is Bethlehem).</p>	<p>טז וַיִּסְעוּ מִבֵּית אֵל, וַיְהִי-עוֹד כְּבַרְת-הָאֶרֶץ לָבוֹא אֶפְרָתָה; וַתִּלָּד רַחֵל, וַתִּקְשַׁב בְּלִדְתָהּ. יז וַיְהִי בַחֲקֻשְׁתָּהּ, בְּלִדְתָהּ; וַתֹּאמֶר לָהּ הַמִּילֵדָת אֶל-תִּירְאִי, כִּי-גַם-זֶה לָךְ בֶּן. יח וַיְהִי בַצָּאֵת נַפְשָׁהּ, כִּי מָתָה, וַתִּקְרָא שְׁמוֹ, בֶּן-אוֹנִי; וְאָבִיו, קָרָא-לוֹ בְנֵימִין. יט וַתָּמָת, רַחֵל; וַתִּקְבֹּר בְּדֶרֶךְ אֶפְרָתָה, הוּא בֵּית לְחֵם.</p>

<p>12. Bereshit Chapter 31</p>	<p>בראשית פרק לא</p>
<p>¹⁹ Now Laban had gone to shear his sheep: and Rachel stole the teraphim that were her father's... ²⁶ Laban said to Jacob... ³⁰ Now, you want to be gone, because you greatly longed for your father's house, but why have you stolen my gods?" ³¹ Jacob answered Laban... ³² Anyone you find your gods with shall not live. Before our relatives, discern what is yours with me, and take it." For Jacob didn't know that Rachel had stolen them.</p>	<p>יט וְלָבָן הַלֵּךְ, לְגֹזֵז אֶת-צֹאֲנוֹ; וַתִּגְנֹב רָחֵל, אֶת-הַתְּרָפִים אֲשֶׁר לְאָבִיהָ... כּוֹ וַיֹּאמֶר לָבָן, לְיַעֲקֹב... ל וְעַתָּה הֲלֹךְ הַלְכָתְּ, כִּי-נִכְסֹף נִכְסַפְתָּה לְבֵית אָבִיךָ; לָמָּה גִנַּבְתְּ, אֶת-אֱלֹהֵי. ל.א וַיַּעַן יַעֲקֹב, וַיֹּאמֶר לְלָבָן... ל.ב עִם אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶת-אֱלֹהֶיךָ, לֹא יִחַיֶּנּוּ--נִגְדַּד אַחֲיָנוּ הַכֹּהֵן-לֵךְ מִה עִמָּדִי, יְקַח-לֵךְ; וְלֹא-יָדַע יַעֲקֹב, כִּי רָחֵל גִּנְבָתָם.</p>

<p>13. Maimonides, Mishne Torah, Hilchot Mezuzah, Chapter 5</p>	<p>רמב"ם, משנה תורה, הלכות מזוזה פרק ה'</p>
<p>4 It is a common custom to write [God's name,] <i>Shaddai</i>, on the outside of a <i>mezuzah</i> opposite the empty space left between the two passages. There is no difficulty in this, since [the addition is made] outside. Those, however, who write the names of angels, other sacred names, verses, or forms, on the inside [of a <i>mezuzah</i>] are among those who do not have a portion in the world to come. Not only do these fools nullify the mitzvah, but furthermore, they make from a great mitzvah [which reflects] the unity of the name of the Holy One, blessed be He, the love of Him, and the service of Him, a talisman for their own benefit. They, in their foolish conception, think that this will help them regarding the vanities of the world.</p>	<p>ד מנהג פשוט, שכותבין על המזוזה מבחוץ, כנגד הריח שבין פרשה לפרשה, ש-די; ואין בזה הפסד, לפי שהוא מבחוץ. אבל אלו שכותבין בה מבפנים שמות מלאכים, או שמות קדושים, או פסוק, או חותמות--הרי הן בכלל מי שאין להן חלק לעולם הבא: שאלו הטיפשים, לא דיי להם שביטלו המצוה; אלא שעושין מצוה גדולה, שהיא ייחוד שמו של הקדוש ברוך הוא ואהבתו ועבודתו, כאילו היא קמיע להניח עצמן, כמו שעלה על ליבם הסכל שזה דבר המהנה בהבלי העולם.</p>

<p>14. Jeremiah Chapter 26</p>	<p>ירמיהו פרק כו</p>
<p>¹In the beginning of the reign of Jehoiakim the son of Josiah, king of Judah, came this word from The Lord, saying, ²Thus says The Lord: Stand in the court of The Lord's house, and speak to all the cities of Judah, which come to worship in The Lord's house, all the words that I command you to speak to them; don't diminish a word. ³It may be they will listen, and turn every man from his evil way; that I may repent me of the evil which I purpose to do to them because of the evil of their doings. ⁴You shall tell them, Thus says The Lord: If you will not listen to me, to walk in my law, which I have set before you, ⁵to listen to the words of my servants the prophets, whom I send to you, even rising up early and sending them, but you have not listened; ⁶then will I make this house like Shiloh, and will make this city a curse to all the nations of the earth.</p>	<p>א בְּרֵאשִׁית, מִמְלַכּוֹת יְהוֹיָקִים בֶּן-יֹאשָׁהוּ-- מֵלֶךְ יְהוּדָה: הֲיָה הַדְּבָר הַזֶּה, מֵאֵת ה' לֵאמֹר. ב כֹּה אָמַר ה', עֲמַד בְּחֹצֵר בַּיִת-ה', וְדַבַּרְתָּ עַל-כָּל-עָרֵי יְהוּדָה הַבָּאִים לְהַשְׁתַּחֲוֹת בַּיִת-ה', אֵת כָּל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְדַבֵּר אֲלֵיהֶם: אֶל-תִּגְרַע, דְּבָר. ג אוֹלֵי יִשְׁמְעוּ-- וַיִּשְׁבוּ, אִישׁ מִדְּרָכּוֹ הָרָעָה; וַנְּחַמְתִּי אֶל-הָרָעָה, אֲשֶׁר אֲנֹכִי חָשֵׁב לַעֲשׂוֹת לָהֶם, מִפְּנֵי רַע מַעֲלֵיהֶם. ד וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם, כֹּה אָמַר ה': אִם-לֹא תִשְׁמְעוּ, אֵלַי, לְלַקֵּת בְּתוֹרָתִי, אֲשֶׁר נָתַתִּי לְפִנְיָכֶם. ה לִשְׁמַע, עַל-דְּבָרֵי עַבְדֵי הַנְּבִאִים, אֲשֶׁר אֲנֹכִי, שָׁלַח אֲלֵיכֶם; וְהִשְׁכַּם וְשָׁלַח, וְלֹא שָׁמְעֶתֶם. ו וְנָתַתִּי אֶת-הַבַּיִת הַזֶּה, כְּשִׁלּוֹה; וְאֶת-הָעִיר הַזֹּאת (הַזֹּאת) אֶתֵּן לְקַלְלָהּ, לְכָל גּוֹי הָאָרֶץ.</p>

<p>15. Eichah Rabbah 1:53</p>	<p>איכה רבה א:נג</p>
<p>צדיק הוא ה' כי פיהו מריתי, מי אמרו לפסוק זה, יאשיהו אמרה, הדיא הוא דכתיב (דברי הימים ב לה, כ): אחרי כל זאת אשר הכין יאשיהו את הבית עלה נכו מלך מצרים להלחם בכרמלש על פרת, בקרקסיון דעל פרת, וישלח אליו מלאכים לאמר מה לי ולך מלך יהודה לא עליך אתה היום כי אל בית מלחמתי ואלהים אמר לבהלני... ולא הסב יאשיהו פניו, ולא שמע אל דברי נכו מפי</p>	

אֲלֵהִים, זֶה יִרְמְנֶהוּ שְׁאֵמַר לִיאֲשֵׁיהוּ, כִּדְּמִקְבְּלֵי מִיִּשְׁעֵיהָ רַבִּי (ישעיה יט, ב): וְסִסְכֵּתִי מִצָּרִים בְּמִצָּרִים, וְלֹא שָׁמַע לוֹ, אֲלֵא אָמַר לוֹ מֹשֶׁה רַבֵּה דְרַבְּדָּן לֹא כִּדְּ אָמַר (ויקרא כו, ו): וְחָרַב לֹא תַעֲבֹר בְּאַרְצְכֶם, וְחָרְבוּ שָׁל אוֹתוֹ רָשָׁע עוֹבְרֵת בְּאַרְצֵי וּבְתַחֲמוֹמֵי, וְהוּא לֹא הִיָּה יוֹדֵעַ שְׁכַל דְּרוֹי עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת פּוֹכְבִים הִיוּ, הִנֵּה מְשַׁלַּח זוּג תַּלְמִידִים לְמִיבְעָרָא עֲבוֹדַת פּוֹכְבִים מִבְּתֵיהוֹן, וְהוּוֹן עֲלָלִין וְלֹא מְשַׁחֲחִין כְּלוּם, עַד דְּנִפְקוּן אֲמֵרוֹן טְרוּדוֹ תַרְעִיו, מִן דְּהוּוֹן טְרַדִין לְתַרְעִיָה הוּוֹן חֲמִין יָתִיָה...

<p>16. Shmuel I Chapter 3</p>	<p>שמואל א פרק ג</p>
<p>¹¹ Yahweh said to Samuel, "Behold, I will do a thing in Israel, at which both the ears of everyone who hears it shall tingle. ¹² In that day I will perform against Eli all that I have spoken concerning his house, from the beginning even to the end. ¹³ For I have told him that I will judge his house forever, for the iniquity which he knew, because his sons brought a curse on themselves, and he didn't restrain them. ¹⁴ Therefore I have sworn to the house of Eli, that the iniquity of Eli's house shall not be removed with sacrifice nor offering forever."</p>	<p>יֵאמֹר ה' אֶל-שְׁמוּאֵל, הִנֵּה אֲנֹכִי עֹשֶׂה דְבַר בְּיִשְׂרָאֵל: אֲשֶׁר, כָּל-שֹׁמְעוֹ--תִּצְלְיֶנָּה, שְׁתִּי אֲזַנְיוּ. יב בַּיּוֹם הַהוּא אֲקִים אֶל-עָלִי, אֵת כָּל-אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל-בֵּיתוֹ--הַחֵל, וְכֻלָּה. יג וְהִגַּדְתִּי לוֹ, כִּי-שָׁפֹט אֲנִי אֶת-בֵּיתוֹ עַד-עוֹלָם--בְּעוֹן אֲשֶׁר-גִּדַּע, כִּי-מִקְלָלִים לָהֶם בָּנָיו, וְלֹא כָהָה, בָּם. יד וְלֹכֵן נִשְׁבַּעְתִּי, לְבֵית עָלִי: אִם-יִתְכַפֵּר עוֹן בֵּית-עָלִי, בְּזֶבַח וּבַמִּנְחָה--עַד-עוֹלָם.</p>

<p>17. Jerusalem Talmud, Rosh Hashana 2:5</p>	<p>ירושלמי ראש השנה ב:ה</p>
<p>רבי חייא בר בא הוה קאים מצלי, עאל ר' כהנא וקם ליה מצלי מן אחוריי, מן דחסל ר' חייא בר בא מן צלותיה יתיב ליה דלא מיעבור קומוי, (המתין שלא יעבור לפני המתפלל), רב כהנא מאריך בצלותיה, מן דחסל רב כהנא אייל הכין אתון נהיגין מצערין רברביכון, אייל ר' אנא מדבית עלי, וכתוב על דבית עלי אם יתכפר עון בית עלי בזבח ובמנחה עד עולם, בזבח ובמנחה אין מתכפר לו, אבל מתכפר לו בתפלה, וצלי עלוי וזכה למיסב עד דאיתעבדון טפריי סומוקן דהדא דקקה, (הזקין עד שנעשו צפריי אדומים כצפריי תינוק)</p>	

<p>18. Babylonian Talmud, Rosh Hashana 18A</p>	<p>בבלי, ראש השנה יח.</p>
<p>This is like what Rav Shmuel bar Ami said, as Rav Shmuel bar Ami said, and some say that it was Rav Shmuel bar Nahmani who said that Rabbi Yonatan said: From where is it derived that a sentence accompanied by God's oath not to cancel it cannot be torn up or canceled? As it is stated: "And therefore I have sworn to the house of Eli, that the iniquity of Eli's house will not be purged with sacrifice nor offering forever" (I Samuel 3:14). Rava said: With sacrifice or offering the sin of Eli's house is not atoned, but it can be atoned through Torah study. Abaye said: With sacrifice or offering the sin of Eli's house is not atoned, but it is atoned through Torah study and the performance of acts of kindness. Rabba and Abaye came from the house of Eli, (which was subject to the curse that most of its members would die young) Rabba, who engaged almost exclusively in Torah study, lived for forty years, whereas Abaye, who engaged in both Torah study and in the performance of acts of kindness lived for sixty years.</p>	<p>דאמר רב שמואל בר אמי ואמרי לה אמר רב שמואל בר נחמני אמר רב יונתן מנין לגזר דין שיש עמו שבועה שאינו נקרע שנאמר [ו]לכן נשבעתי לבית עלי אם יתכפר עון בית עלי בזבח ובמנחה אמר רבא בזבח ובמנחה אינו מתכפר אבל מתכפר בתורה אביי אמר בזבח ומנחה אינו מתכפר אבל מתכפר בתורה ובגמילות חסדים רבה ואביי מדבית עלי קאתו רבה דעסק בתורה חיה ארבעין שנין אביי דעסק בתורה ובגמילות חסדים חיה שיתין שנין תנו רבנן משפחה אחת היתה בירושלים שהיו מתיה מתין בני י"ח שנה באו והודיעו את רבן יוחנן בן זכאי אמר להם שמא ממשפחת עלי אתם דכתיב ביה וכל מרבית ביתך ימותו אנשים לכו ועסקו בתורה וחיו הלכו ועסקו בתורה וחיו והיו קורין אותה משפחת רבן יוחנן על שמו</p>